

Les reverberacions d'una persecució incessant

Violator (Depeche Mode, 1990)

Els instruments de corda marquen les passes mentre el fons electrònic sona difús com un fantasma que està a l'aguait. El disc *Violator*, de Depeche Mode, ens repta a viure incomoditats.

L'elapé comença amb "World in my eyes.". En un passeig tranquil, caracteritzat per una melodia relaxada, ens veiem seduïts per una veu que ens porta al descens a una realitat obscura. Les repeticions hipnòtiques ens acompanyen. Baixem i baixem fins a un món desinhibit i pecaminós ple de sons greus que al·ludeixen a instints terrenals. Aquí la bateria és un recurs que destaca pels tocs violents que donen forma a l'atmosfera sòrdida.

Aquesta corrupció és tèntrica i palpitant, com una trobada terrorífica amb un alienígena, la nostra cara oculta. Però a "Personal Jesus", potser el tema més conegut de l'elapé, hi ha un canvi de rumb màgic. L'ambient esdevé punxant i expansiu. La sinergia entre corda i bateria recorda a una batalla espiritual, potser entre els sentiments de culpa i el desig de veneració.

La segona part del disc és la salvació. Amb "Waiting for the night" i "Enjoy the silence", la redempció es troba envoltada de quietud. El silenci nocturn deixa ascendir les ànimes que durant el dia se senten torturades. Aquí la guitarra delicada busca claredat de pensament i sentiment, la purificació.

Naturalment, el disc acaba amb notes més sòbries. A "Blue dress", un tema que podríem trobar actualment en un disc de Cigarettes After Sex, la veu és madura. A "Clean" es combinen distorsions electròniques amb xiuxiuejos que

intercalen serenitat en una realitat tenebrosa per concloure que la lluita entre aquests dos pols és el senyal més gran de vitalitat.

No puc evitar pensar que ella cançó "Waiting for the night" encaixaria perfectament a la banda sonora de la sèrie Stranger things. Com a la sèrie, al disc Violator trobem una superfície aparentment calmada amb una profunditat bullent que de sobte entra en erupció. A veure si el trobem allà la pròxima temporada.

Crítica elaborada per Soukaina El Messaoudi de la **Biblioteca Pilarín Bayés de Vic** en el marc del projecte Va de música.